

Alojz Jankovič

Z ALOJZOM Jankovičem, upokojemcem, nosilcem priznanja OF slovenskega naroda, sva se pogovarjala v njegovem prijetnem stanovanju, ki ga krasijo rože in z okusom izbrane slike domačih mojstrov.

»Bil sem poštni uslužbenec, delal sem na ljubljanski pošti in ker je bila pošta zelo pomembna tako za naše, kot za Italijane, je bil naš položaj še posebej zahteven in odgovoren. Seveda smo z vsemi silami pomagali partizanom; te pomoči, vsaj z moje strani, pa je bilo konec, ko so nas izdali in smo bili obsojeni na zaporne kazni na zloglasnem Gabrenovem procesu leta 1942. Mislim, da je bil to eden največjih procesov v Ljubljani v času Italijanske okupacije.

Po končani vojni se je ponovno zaposlil na PTT, kjer je ostal devetnajst let. Že deset let je upokojen in od takrat naprej je član raznih družbenopolitičnih organizacij, že nekaj let je tudi predsednik Krajevne skupnosti Sercerjevo. Svojim sedemdesetim letom navkljub je še vedno vitalen in vedno pripravljen na razgovor. Svoj prosti čas, kolikor ga pač ima, najraje prebije doma, v krogu družine, ali pa med prijatelji iz mladostnih dni, ki živijo v neposredni bližini. »Veste«, je dejal, »dokler bom še pri močeh, bom še z veseljem pomagal pri delu naše Krajevne skupnosti.«

Janez Ilovar

MED letošnjimi nagrajenci je tudi Janez Ilovar, upokojenec s Celovške ceste 30. Že takoj na začetku najinega razgovora je dejal, da se je priznanja razveselil, saj to ni samo priznanje za leta vojne temveč tudi za delo po osvoboditvi, ki je bilo v mnogočem še težje. In — ne nazadnje — to je tudi spodbuda za nadaljnje delo.

Težko je povedati, kolikšna je vrednost priznanja, ki ga nekdo prejme.

»Človeka ne označujejo in vrednotijo priznanja, temveč delo,« pravi tovariš Ilovar. »Delo je bistvo vsega.«

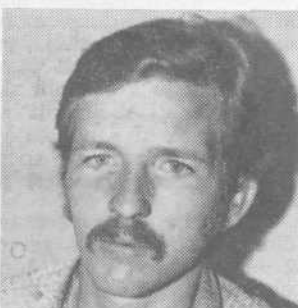
Tem besedam je ostal Janez Ilovar vedno zvest. Aktiven je zlasti pri delu v SZDL, ZB in ZK, če pa bi hoteli naštevati vsa področja, kjer se čuti prizadevnost tega starega aktivista, bi porabili preveč prostora.

»Včasih me jezi, ker se mladi nočejo vključevati v politično delo,« pravi. »Treba jih je prositi, da bi sprejeli to ali ono funkcijo, potem pa izgleda, kot da jih mi starejši odrivamo. Res pa je,« doda v istem trenutku, kot bi se zavedal, da vedno le ni tako, »da se ta proces ponekod le prepočasno odvija. Pogrešam mlade ljudi na vodilnih položajih!«

Ko sva govorila o delu in načinu življenja, je dejal:

»Mislim, to vem iz mojih izkušenj, da bi morala biti predanost delu danes takšna, kakršna je bila med vojno in neposredno po njej. Potem bi bili tudi sadovi tega dela boljši. To pa bi pomenilo še več bolnic, več novih šol in kdo ve kaj še vse... Sicer pa, takšno je pač življenje,« pravi Janez Ilovar. Vsak dan nas postavi pred nove preizkušnje.

Brane Praznik

NAJMLAJSEGA dobitnika »PRIZNANJA OF« ni bilo težko pripraviti na razgovor. Sicer je bil sinček Igor precej nagajiv (žena Marija je bila tačas v službi), toda zgovorni Brane nam je hitel pripovedovati:

»Vesel sem priznanja, saj je to predvsem priznanje medvoški mladini, kljub temu da sem za oživiljanje dejavnosti vložil precej truda. Terenska konf. ZMS Medvode je spet zaživela. Organizirali smo seminarje, tečaje, politično šolo, vzgojili precej mladih kadrov, ki bodo vodili mladinske aktivne po terenu. Sodelovali smo pri organizaciji proslav ob pomembnejših praznikih, udeležili smo se pohoda ob občinskem prazniku, pripravili razstavo likovnih del in fotografij. Sedaj pripravljamo obsežni načrt dela v jesensko-zimski sezoni. Čaka nas zares veliko dela.«

Sicer pa je Brane doma iz Sentlovrenca na Dolenjskem. Za delo je prijel že v pionirski organizaciji in nadaljuje v mladinski organizaciji. Zgled pravi, da je dobil kar pri starših, saj sta oba znana družbeno-politična delavca. Sedaj je predsednik terenske konference ZMS Medvode, član predsedstva občinske konference ZMS Ljubljana—Šiška ter član republiške konference ZMS. Sodeloval je v aktivu delavcev komunistov pri občinski konferenci Zveze komunistov. Zaposlen je v tovarni »Donit« kot kontrolor orodij. Kot aktivni mladinec se je zavzeto vključil v ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela in obenem zastopa mlade v organih upravljanja.

»V tovarni imajo razumevanje za delo mladine in tudi zame, ko moram večkrat izostati z dela zaradi obveznosti v mladinski organizaciji. Tovarniški aktiv zveze mladine dokaj uspešno deluje, uspešno pa je tudi delo delovne organizacije. Žal ne morem biti zadovoljen z delom Krajevne skupnosti Medvode, s katero nimamo pravih stikov, oziroma jih sploh nimamo. Mladinska organizacija se pojavlja kot pomemben družbeni dejavnik, toda nima v krajevni samoupravi tiste veljave, kot jo zasluži. Čeprav je Krajevna skupnost opravila veliko za kraj, menim, da je še premalo, saj so v njenem vodstvu predolgo isti ljudje ter bo nujna pomladitev z novimi kadri — strokovnjaki, katerih v Medvodah ne manjka. Obenem bo treba mlade bolj zavzeto vključevati v članstvo in delo SZDL.«

Aleja prijateljstva

Mestna konferenca ZMS Ljubljana je že spomladi priredila tiskovno konferenco, na kateri so prisotne seznanili s potekom akcije »Aleja prijateljstva in spominov«.

Pobudnik te akcije in tudi njen nosilec je MK ZMS Ljubljana v sodelovanju z vsemi občinskimi konferencami ZMS v Ljubljani, dobila pa je vsestransko podporo vseh družbeno-političnih organizacij. Problem pa je še vedno v tem, kje in kako dobiti sredstva.

Trasa, ki že obstaja in je zakonsko zaščitena, je na nekaterih mestih že okrnjena. Čeprav meri zaščitni pas 30 metrov, so se tu pojavile gradnje, ki tja nikakor ne sodijo. Komisija, ki je pregledala spominske kamne (102), je ugotovila, da jih je kar 7 izginilo. Marsikateri kamen je premeščen, veliko pa je tudi takih, ki so služili za razbijanje steklenic in podobne nečednosti...

In kakšen je namen te akcije? Urediti je treba peš pot, ki naj bo široka 6 metrov, omejena z drevesi, na določenih mestih pa naj bi stale tudi lesene klopi. Aleja mora biti gotova 9. maja 1975 — na dan 30-letnice osvoboditve mesta Ljubljane.

Delo, v katerega se bo vključila tudi šišenska mladina, se bo pričelo predvidoma ta mesec na Golovcu.

Politična šola

REPUBLIŠKA konferenca ZMS je letos že drugič organizirala mladinsko poletno politično šolo, ki se je udeležilo približno 500 mladih družbeno-političnih delavcev iz vse Slovenije. Šola je bila v času od 26. avgusta do 1. septembra v Vikerčah pri Ljubljani.

Udeleženci so bili razdeljeni na 8 delovnih skupin — predsedniki in sekretarji OK ZMS, informatorji, ideologi, šole, teren, SLO, politični sistem in volitve ter skupina za DEO. Vsak udeleženec je obiskal 4 javne tribune, 5 predavanj iz splošnega programa ter 8 predavanj po skupinah, poleg tega pa tudi 2 dogovorov o nadaljnjem delu.

Na javnih tribinah so mladim spregovorili Sergej Kraigher (o novem besedilu osnutkov zvezne in republiške ustave), Stane Dolanc (priprave na X. kongres ZKJ in VII. kongres ZKS), dr. Anton Vratuša o konferenci neuvrščenih v Alžiru.

Iz šišenske občinske konference se je šole udeležilo 14 slušateljev, mladinski aktiv v delovnih organizacijah pa so preko skupine za družbeno ekonomske odnose pri mestni konferenci poslali v šolo še 18 slušateljev. Mladi, ki so šolo obiskovali, so dobili smernice za nadaljnjo družbeno politično delo, ne samo v okviru mladinskih organizacij temveč tudi tam, kjer delajo, se učijo, kjer se odloča o pomembnih vprašanjih naše družbe.

(D. M.)